DOMSTOLENS KENDELSE
AF 11. JULI 1979 [1]

Fédération nationale des producteurs de vins de table et vins de pays mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

Sag 60/79

Sammendrag

1. Passivitetssøgsmål — fysiske eller juridiske personer — sammenslutning af erhvervsdrivende — anfægtet retsakt, der påvirker denne gruppes generelle interesser — afvisning
(EØF-traktaten, art. 173, stk. 2)

2. Passivitetssøgsmål — fysiske eller juridiske personer — begæring om udstedelse af retsakt — forordning — afvisning
(EØF-traktaten, art. 175, stk. 3)

1. Princippet om, at en organisation i sin egenskab af repræsentant for en gruppe erhvervsdrivende skulle være individuelt berørt af en retsakt, som påvirker denne gruppes generelle interesser, kan ikke accepteres.

2. En forordning, der ændrer en anden forordning, kan ikke kvalificeres som en retsakt, der er rettet til en fysisk eller juridisk person, i den i EØF-traktatens artikel 175, stk. 3, forudsatte betydning.

I sag 60/79

FÉDÉRATION NATIONALE DES PRODUCTEURS DE VINS DE TABLE ET VINS DE PAYS

mod

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

1 — Processprog: Fransk.

afsiger

DOMSTOLEN

sammensat af præsidenten H. Kutscher, afdelingsformændene J. Mertens de Wilmars og Mackenzie Stuart, dommerne P. Pescatore, M. Sørensen, A. O'Keeffe, G. Bosco, A. Touffait og T. Koopmans,

generaladvokat: H. Mayras
justitssekretær: A. Van Houtte

efter at have hørt generaladvokaten,

følgende

KENDELSE

Sagsfremstilling

I henhold til artikel 6e i Rådets forordning nr. 816/70 af 28. april 1970 om supplerende regler for den fælles markedsordning for vin (EFT 1970 I, s. 212) kan der på visse betingelser ydes støtte til koncentreret druemost, der er produceret i Fællesskabet, og som anvendes til at forhøje alkoholindholdet i vin. Kommissionen har gjort brug af denne mulighed og har den 25. januar 1979 i henhold til forvaltningskomitéproceduren udstedt forordning nr. 130/79 vedrørende vinproduktionsåret 1978/79 (EFT L 19, s. 17), hvorefter

— der med visse undtagelser ydes støtte til personer, der producerer druer til persning beregnet til fremstilling af bordvin, og som for 1978-høsten kan dokumentere et udbytte på under 70 hl/ha, og hvis bedrifter ligger i vinavlszone C.

— Støtten i RE/potentielt % vol/hl anvendt koncentreret druemost differentieres efter mostens oprindelsesområde (1,16 RE for most med oprindelse i den italienske del af zone C III samt Korsika, og 1,04 RE for most med oprindelse i andre områder inden for Fællesskabet).

Ved skrivelse af 8. februar 1979 har sagsøgerne, Fédération nationale des producteurs de vins de table et vins de pays, indgivet protest til en højtstående tjenestemand i det franske landbrugsministerium. Skrivelsen indeholdt følgende vendinger:

»Det forekommer os nødvendigt, at støtten fordeles lige på grundlag af 1,16 RE pr. potentielt % vol/hl uanset oprindelsesområdet for den koncentrerede most.

Vi håber, at den franske regering vil rette henvendelse til Kommissionen i Bruxelles med henblik på at virkeliggøre denne lighed«.

Ifølge sagsøgerne har den nævnte tjenestemand forelagt Kommissionen denne skrivelse.

Da Kommissionen ikke afgav noget svar, har sagsøgerne anlagt sag i henhold til artiklerne 173 og 175. De anfægter forordning nr. 130/79 og har nedlagt påstand om, at den annulleres i det omfang, den »giver den italienske del af zone C III og Korsika en dominerende stilling ved fremstilling af koncentreret druemost, jf. traktatens artikel 86«, og kan »medføre ulige vilkår for ydelser af samme værdi over for handelspartnere, som derved stilles ringere i konkurrencen, hvilket er i strid med traktatens artikel 85«.

Ved begæring af 23. maj 1979, indgået til Domstolen den 25. maj s.å., har Kommissionen i medfør af artikel 91, stk. 1, i Domstolens procesreglement rejst indsigelse mod sagens antagelse til realitetsbehandling. Kommissionen har fremført følgende argumenter:

a) Annullationssøgsmål:

— Domstolen har altid nægtet at anerkende sammenslutninger ret til at indgive annullationssøgsmål mod retsakter, der eventuelt berører deres medlemmers interesser; desuden kan forordning nr. 130/79 ikke anses for faktisk at udgøre en individuel beslutning: støtten er blevet indført til fordel for alle de vinproducenter, som opfylder bestemte objektive betingelser, og ikke til fordel for bestemte producenter;

— den anfægtede forordning pålægger medlemsstaterne vigtige gennemførelseshverv, hvorfor forordningen ikke kan anses for at berøre sagsøgerne umiddelbart.

b) Passivitetssøgsmål:

— Sagsøgerne har ikke henvendt sig direkte til Kommissionen;

— henvendelsen er under alle omstændigheder ikke i overensstemmelse med de gældende bestemmelser, idet skrivelsen af 8. februar 1979 ikke indeholdt nogen opfordring til at handle;

— det kan ikke antages, at der i et passivitetssøgsmål kan nedlægges påstand om annullation af en forordning.

Sagsøgerne anfører, at selv om de har undladt at nævne artikel 173, har de ikke desto mindre henvist til artikel 85, for så vidt angår den med støtten forbundne forskelsbehandling, og de har nævnt den dominerende stilling, som skyldes denne støtte. Selv om det antages, at sagsøgerne ikke har henvist til artikel 173, er det dog et almindeligt retsprincip, at den ret, som sagen er indbragt for, tager den i betragtning ex officio. Dette gælder så meget desto mere ved den dominerende stilling, hvor forbudte aftaler eller beslutninger er ugyldige. Det er de vinavlere, som er tilsluttet Fédération, der, da de blev anmodet om at angive oprindelsen

for den koncentrerede druemost, som de købte, har henledt deres sammenslutnings opmærksomhed på den regionale støttes diskriminerende karakter, og de har pålagt den, hvilket den bedre end de selv er i stand til, at påklage denne diskriminerende karakter. Frankrigs Conseil d'Etat har anerkendt, at en erhvervsmæssig sammenslutning kan anlægge sag for sine medlemmer. For så vidt angår juridiske personers — når bortses fra stater — ret til at repræsentere andre, må Domstolen derfor indrømme, at traktatens ånd er videre end Domstolens praksis, og at det er normalt at indrømme sammenslutninger fuldstændig brug af de ved artiklerne 173 og 175 hjemlede rettigheder.

Grunde

Ifølge procesreglementets artikel 91, stk. 3, forhandles der mundtligt om begæringen vedrørende indsigelsen, medmindre Domstolen bestemmer andet. Domstolen mener ikke, at det er nødvendigt at indlede den mundtlige forhandling, og beslutter i overensstemmelse med artikel 91, stk. 3, straks at træffe afgørelse vedrørende begæringen på grundlag af de skriftlige indlæg.

Sagsøgernes søgsmål kan ikke antages til realitetsbehandling.

Hvad angår påstanden om annullation i henhold til traktatens artikel 173, stk. 2, kan den pågældende forordning ikke anses for en beslutning, der er rettet til sagsøgerne i den i denne artikel forudsatte betydning, eller som en beslutning, der berører dem umiddelbart og individuelt, selv om den er udfærdiget i form af en forordning. Den pågældende forordning er generel og retsanordnende og finder anvendelse på enhver vinproducent inden for Fællesskabet. Det må desuden anføres, som Domstolen allerede har fastslået, især ved dom af 14. december 1962 i de forenede sager 16 og 17/62 (Confédération nationale des producteurs de fruits et de légumes m.fl. mod Rådet, Sml. 1954-1964, s. 359), at princippet om, at en organisation i sin egenskab af repræsentant for en gruppe erhvervsdrivende skulle være individuelt berørt af en retsakt, som påvirker denne gruppes generelle interesse, ikke kan accepteres. Denne del af søgsmålet må derfor afvises.

Hvad angår påstanden i henhold til traktatens artikel 175, ville det eneste retlige instrument, der eventuelt kunne efterkomme sagsøgernes påstand, have været en forordning, der ændrede forordning nr. 130/79; en sådan bestemmelse kan ikke kvalificeres som en retsakt, der er rettet til sagsøgerne i den i artikel 175, stk. 3, forudsatte betydning. Denne del af søgsmålet må derfor også afvises.

Af disse grunde

bestemmer

DOMSTOLEN

1. **Sagen afvises.**

2. **Sagsøgerne tilpligtes at afholde sagens omkostninger.**

Således bestemt i Luxembourg den 11. juli 1979.

A. Van Houtte
Justitssekretær

H. Kutscher
Præsident